

Lohko 3

Alueella on varttunutta, tiheää kuusikkoa. Vaikka kuusikko on hyvin tiheää, on maapohja lähes kokonaan yhtenäisen käenkaalikasvuston peittämää. Alueen itäreuna on mäntyvaltaista ja metsätyyppi on puolukkatyyppin kuivaa kangasta. Aivan Äänekoskentien varrella puustoon kuuluu runsaasti nuoria haapoja. Kuusikon ja mäntykankaan väliin jää pieni lehtomainen alue. Aluskasvillisuuden lajistoon näillä kohdin kuuluu mm. sudenmarjaa, valkovuokkoa (*Anemone nemorosa*), rönsyleinikkiä (*Ranunculus repens*), metsäalvejuurta, metsälauhaa, metsäimarretta, metsäkurjenpolvea, ahomansikkaa, vuohenputkea, nuokkuhelmikkää, mustakunnanmarjaa (*Actaea spicata*) sekä koiranheinää. Vaateliaammasta lajistosta mainittakoon metsäautouralla kasvava valkolehdokki (*Platanthera bifolia*). Valkolehdokki on Luonnonsuojelulailla rauhoitettu ja sen kerääminen on kielletty. Valkolehdokin lisäksi kohteella kasvaa mm. nurmitädykettä, särmäkuismaa (*Hypericum maculatum*), rohtotädykettä (*Veronica officinalis*), heinätahtimöä (*Stellaria graminea*), aivotirnaa (*Vicia sepium*) sekä niittynätkelmää (*Lathyrus pratensis*). Lohkon eteläosassa on viljelykäytössä oleva pelto eikä alueella ole merkittäviä luontoarvoja.

Lohko 4

Alueen pohjoisosassa pellolle johtavan tien ympäristössä puusto on melko kookasta sekametsää. Valtapuusto muodostuu kuusesta. Kuusten joukossa kasvaa haapaa, raudus- ja hieskoivua sekä jonkin verran mäntyä. Pensaskerroksen lajistoon kuuluu pihlajaa, hies- ja rauduskoivua, harmaaleppää, tuhkapajua (*Salix cinerea*) ja haapaa. Puusto muuttuu etelään päin mentäessä hieman harvemmaksi ja mäntyvaltaisemmaksi. Aluskasvillisuuden putkilokasvilajistoon kuuluu mm. mustikka, puolukka, metsäkastikka, kylänurmikka (*Poa annua*), niittynurmikka (*Poa pratensis*), pukinjuuri (*Pimpinella saxifraga*), aivotirna, nurmitädyke, metsäkurjenpolvi, koiranheinä, vanamo, lillukka, rätvänä (*Potentilla erecta*) sekä sudenmarja. Lohkon eteläosassa on avohakkuualue, jossa kasvaa kuusitaimikkoo. Taimikon joukossa on muutama kookkaampi haapa ja rauduskoivu, jotka on jätetty maisemapuiksi/ siemenpuiksi. Aluskasvillisuuden putkilokasvilajisto on hakkuun jälkeistä pioneerivaiheen lajistoa. Lajistoon kuuluu mm. mai-tohorsmaa, metsälauhaa, metsäkastikkaa sekä jonkin verran kanervaa. Vaateliaampaa putkilokasvilajistoa ei kohteella esiinny.

Lohkolla 4 olevaa taimikon reunaa

5. Pesimälinnustoselvitys

5.1 Johdanto

Alueen pesimälinnusto inventoitiin kahden käyntikerran kartoituslaskentamenetelmällä (Koskimies 1988). Laskennat tehtiin 15.6. ja 6.7. Laskennan aikana kirjattiin ylös ainoastaan vaateliampi pesimälinnusto. Selvityksessä koko alue kuljettiin systemaattisesti läpi jalkaisin kahden laskijan voimin.

5.2 Tulokset

Suurin osa suunnittelualan pesimälinnustosta on havumetsien peruslajistoa ja asutuksen reunametsien pesimälajistoa. Koska kolopuut puuttuvat alueelta lähes kokonaan, on kololintuja tämän vuoksi keskimääräistä vähemmän. Myöskään kanalintuja ei alueella esiinny. Lohkon 3 kuusikossa havaittiin kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Rassi ym. 2001) vaarantuneeksi (VU) luokiteltu tiltalti (*Phylloscopus collybita*). Laji pesii alueella yhden parin voimin. Inventointialueella ei havaittu suurten petolintujen tai huuhkajan pesiä. Lohkolla 4 on tuulihaukanpönttö, mutta mitään havaintoa lajista ei inventoinnin yhteydessä tehty.

5.2.1 Alueella pesivät tai havaitut kansallisessa uhanalaisluokituksessa (Rassi ym. 2001) mainitut lintulajit

Tiltalti (*Phylloscopus collybita*), 1 pari

Kansallisessa uhanalaistarkastelussa vaarantuneisiin (VU) lintulajeihin luettava tiltalti pesii lohkon 3 kuusikossa 1 parin voimin. Alueella havaittiin yksi laulava koiras. Laji suosii varttuneita kuusimetsiä ja sen reviiri on pienikokoiseksi linnuksi poikkeuksellisen suuri, jopa 10 ha. Tiltaltin pesinnän varmistaminen on vaikeaa, sillä osa laulavista koiraista on pesimättömiä.

6. Yhteenveto

Nyt inventoidulla alueella ei esiinny Luonnonsuojelulain 29 §:n mukaisia suojeltavia luontotyyppisiä. Alueella lohkolla 1 kulkeva puro on luokiteltavissa Metsälain 10 §:n mukaiseksi erityisen arvokkaaksi elinympäristöksi. Puron lehtoreunus täyttäneen Metsälain määritelmän erityisen arvokkaasta elinympäristöstä samoin kuin itse purokin. Vesilain (Vesilaki 1961/264, 15a§ ja 17a§) tarkoittamia suojeltavia pienvesiä ei alueella ole, sillä puroa on aiemmin muokattu ja padottu. Lohkolla 1 oleva kaivo/vedenottoaika on rakennettu, eikä ole enää luonnontilainen. Alueella ei ole perinnemaisemakohteita eikä perinnebiotooppeja. Alueella ei esiinny soita tai vanhan metsän kuvioita.

Alueen pesimälinnustoon ei kuulu EU:n Lintudirektiivin (Council Directive 79/409/ETY) liitteen I lajeja. Todennäköisesti alue kuitenkin kuuluu palokärjen laajaan reviiriin, mutta lajin vanhoja pesäpaikkoja ei inventointialueella havaittu. Kansallisessa uhanalaisluokituksessa mainituista lintulajeista alueella pesii tiltalti 1 parin voimin. Laji pesii lohkon 3 kuusivaltaisella alueella. Alueelta on tehty liito-oravaselvitys (Kanckos 2010), joten nyt tehdyssä selvityksessä keskityttiin muiden Luontodirektiivin liitteen IV lajeihin. Alueelta ei tehty havaintoja viitasammakon esiintymisestä eikä liito-oravan lisäksi muiden liitteen IV lajien esiintyminen inventoidulla alueella ole todennäköistä. Lepakoille suurin osa alueesta on liian umpeutunut metsäympäristöä eikä lepakolle soveliaita levähdyspaikkoja tai pesimispaikkoja alueella ole. Alueelta puuttuvat kokonaan myös kivirauniot ym. muut lepakoiden talvehtimispaikoiksi soveltuvat kohteet.

7. Lähteet ja kirjallisuus

- Airaksinen, O. & Karttunen, K. (1998). Natura 2000 luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. 193 s.
- Hanski Ilpo K, 1998: Home ranges and habitat use in the declining flying squirrel, *Pteromys volans*, in managed forests. *Wildlife biology* 4: 33–46.
- Hanski Ilpo K, 2001: Liito-oravan biologia ja suojelu Suomessa s 13. Suomen ympäristö 459.
- Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T., Uotila, P. 1998: Retkeilykasvio- Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki
- Koskimies, P. & Väisänen, R.A. 1988: Linnustonseurannan havainnointiohjeet (2. painos). Helsingin yliopiston eläinmuseo, Helsinki.
- Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E. Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. ja Virolainen, E. 2002: Suomen tärkeät lintualueet FINIBA. BirdLife Suomen julkaisu (No 4). BirdLife Suomi ry ja Suomen ympäristökeskus. <http://www.birdlife.fi/suojelu/paikat/finiba/kartat/720068.jpg>.
- Maa- ja metsätalousministeriö & Ympäristöministeriö 2004: Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen määrittäminen ja turvaaminen metsien käytössä. Ohje 30.6.2004.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. - 192 s. Metsälehti Kustannus. Helsinki.
- Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005: Suuri Pohjolan kasvio
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. ja Mannerkoski, I. (toim.) 2000: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. – 432 s. Ympäristöministeriö. Helsinki.
- Ryttäri, T. & Kettunen, T. 1997: Uhanalaiset kasvimme. – Suomen Ympäristökeskus. Kirjayhtymä Oy. Helsinki
- Mattias Kanckos: Metsäliiton ja Vapon biodieselhanke YVA-Ohjelma, liito-oravaselvitys (2010)
- Suunnittelukeskus Oy, 2006: Äänekosken ja Suolahden taajamien laajennusalueiden luontselvitys

Lohkolla 1 sijaitseva kaivorakennelma

8. Liitteet

Suunnittelualueen lohkokartta

